

Lovforslag nr. L 27. Fremsat den 8. oktober 1992 af skatteministeren (Fogh Rasmussen)

Forslag

til

Lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.¹⁾

Afgiftspligtigt vareområde, afgiftens størrelse og afgiftspligtens indtræden

§ 1. Der betales afgift af mineralolieprodukter her i landet. Afgiften udgør for

	Ved dagstemperatur	Ved 15°C
1) Gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof	177 øre/l	176,0 øre/l
2) Anden gas- og dieselolie	149 øre/l	148,1 øre/l
3) Let dieselolie	167 øre/l	166,0 øre/l
4) Fuelolie	166 øre/kg	—
5) Fyringstjære	150 øre/kg	—
6) Petroleum, der anvendes som motorbrændstof	177 øre/l	176,0 øre/l
7) Anden petroleum	149 øre/l	148,0 øre/l
8) Blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g pr. l)	290 øre/l	287,6 øre/l
9) Blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g pr. l)	225 øre/l	223,1 øre/l
10) Autogas (LPG)	118 øre/l	—
11) Anden flaskegas (LPG) og gas (bortset fra LPG), der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas)	200 øre/kg	—

Stk. 2. Af andre end de i stk. 1 nævnte mineralolieprodukter, bortset fra naturgas og faste brændsler, der anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme, betales der afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende brændsel. Af andre end de i stk. 1 nævnte varer, der anvendes eller er bestemt til at anvendes som motorbrændstof, betales der afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende motorbrændstof.

Stk. 3. De i stk. 1, kolonne 1, nævnte afgiftssatser finder anvendelse ved udleveringen til

forbrug her i landet, jf. § 2.

Stk. 4. Af en blanding af de i stk. 1 nævnte produkter eller disse produkter og andre varer betales der afgift af hele blandingen efter satsen for den vare, der har den højeste afgiftssats efter denne lov, såfremt blandingen er anvendelig til fremstilling af varme eller som motorbrændstof. Der betales dog ikke yderligere afgift af blyfri benzin, der efter afgiftsberigtigelse blandes med afgiftsberigtiget blyholdig benzin.

Stk. 5. Afgiftspligtige varer må ikke uden de statslige told- og skattemyndigheders tilladelse

¹⁾ Loven gennemfører følgende direktiver:

Rådets direktiv nr. 92/12 af 25. februar 1992, EF-Tidende 1992, L 76.

Rådets direktiv nr.

Rådets direktiv

blandes, sælges eller anvendes til andet formål end det, de er afgiftsberigtiget efter, jf. dog stk. 4, 2. pkt.

Stk. 6. Skatteministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte specifikationer for let og ultralet diesellole.

§ 2. Der betales afgift her i landet ved varernes overgang til forbrug, d.v.s. når de forlader en ordning under suspension af afgiften eller ved modtagelsen, når varer fra andre EF-lande erhverves af virksomheder og personer, der ikke er berettiget til at oplægge varerne uden afgiftsberigtigelse, jf. § 3 og § 4. Der betales ligeledes afgift ved indførsel af varer fra steder uden for EF, jf. § 13.

Registrering af virksomheder m.v.

§ 3. Virksomheder, der udvinder eller fremstiller afgiftspligtige varer, skal registreres som oplagshaver hos de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 2. Andre virksomheder, der afsætter, oplagrer eller forbruger afgiftspligtige varer, kan registreres som oplagshaver hos de statslige told- og skattemyndigheder, når virksomheden til opbevaring af afgiftspligtige varer råder over lagerkapacitet på mindst 1.000 m³. De statslige told- og skattemyndigheder kan dog i særlige tilfælde fravige det anførte kapacitetskrav for virksomheder, der afsætter autogas til videresalg.

Stk. 3. Registrerede oplagshavere er berettiget til at modtage og oplægge afgiftspligtige varer under suspension af afgiften. Tilsvarende kan de levere varer til virksomheder i andre EF-lande og til andre oplagshavere her i landet.

Stk. 4. Registrering som oplagshaver er betinget af, at der stilles sikkerhed for betaling af afgifter i EF på mindst 10.000 kr. efter regler, der fastsættes af skatteministeren, såfremt virksomheden leverer varer under suspension af afgiften.

Stk. 5. Til de registrerede oplagshavere udstedes et bevis for registreringen.

§ 4. Virksomheder og institutioner m.v., der ikke er registreret som oplagshaver, og som fra andre EF-lande får tilført eller erhverver afgiftspligtige varer, skal indgive en anmeldelse til de statslige told- og skattemyndigheder og stille sikkerhed for skyldige afgifter. Anmeldel-

se m.v. skal ske, inden transporten af varerne påbegyndes i det pågældende EF-land.

Stk. 2. Virksomhederne kan dog anmelde sig til registrering hos de statslige told- og skattemyndigheder som varemottagere.

Stk. 3. Registrerede varemottagere er berettiget til at få tilført afgiftspligtige varer under suspension af afgiften uden forhåndsansøgning til de statslige told- og skattemyndigheder fra andre EF-lande.

Stk. 4. Til de registrerede varemottagere udstedes et bevis for registreringen.

Stk. 5. Den, der her til landet sælger afgiftspligtige varer fra andre EF-lande ved fjernsalg, jf. stk. 6, skal registreres og stille sikkerhed for skyldige afgifter. Såfremt virksomheden ikke har filial eller lignende her i landet, skal den registreres ved en person, der er bosiddende her i landet, eller ved en virksomhed, der har forretningssted her i landet og stille sikkerhed for skyldige afgifter.

Stk. 6. Ved fjernsalg forstås salg af varer, hvor varerne direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne til en privat køber i bestemmelseslandet.

Stk. 7. Den, der her i landet sælger afgiftspligtige varer til andre EF-lande ved fjernsalg, skal overfor de statslige told- og skattemyndigheder dokumentere, at der inden varernes afsendelse er stillet sikkerhed for betaling af punktafgifterne over for de kompetente myndigheder i bestemmelseslandet.

Stk. 8. Oplagshavere, der er registreret i et andet EF-land, og som leverer afgiftspligtige varer her til landet, kan udnævne en repræsentant her i landet til at forestå varernes afgiftsberigtigelse. Repræsentanten skal være en person, der er bosiddende her i landet, eller en virksomhed, der har forretningssted her i landet. Repræsentanten skal anmelde sig til registrering hos de statslige told- og skattemyndigheder og stille sikkerhed for skyldige afgifter.

Stk. 9. Skatteministeren kan fastsætte regler om sikkerhedsstillelse.

§ 5. De registrerede oplagshaveres produktionsanlæg samt tanke og andre anlæg til indpumpning, behandling, opbevaring, udlevering m.v. af afgiftspligtige varer, hvoraf afgiften ikke er berigtiget, skal være godkendt af de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 2. Godkendelse og registrering kan tilbagekaldes, hvis anlæggene anvendes eller indrettes på en sådan måde, at de statslige

told- og skattemyndigheders kontrol efter § 22 ikke kan udføres på en rimelig måde.

Stk. 3. Detailsalgslånæg kan ikke godkendes efter stk. 1.

Afgiftsperiode og opgørelse af den afgiftspligtige mængde

§ 6. Afgiftsperioden er måneden.

§ 7. Registrerede oplagshavere skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomhedens godkendte anlæg, med tillæg af svind o.lign., jf. dog § 8, stk. 1.

Stk. 2. Registrerede oplagshavere, som ikke eller kun i uvæsentligt omfang afsætter afgiftspligtige varer, skal opgøre den afgiftspligtige mængde som den mængde, der i perioden er tilført virksomhedens godkendte anlæg, med tillæg af den formindskelse eller fradrag af den forøgelse, der i perioden er sket i lagerbeholdningerne i disse anlæg.

Stk. 3. Registrerede varemottagere skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er tilført virksomheden i perioden.

Stk. 4. I andre tilfælde er den afgiftspligtige mængde den mængde varer, som en virksomhed eller person har erhvervet eller modtaget i hvert enkelt tilfælde.

Stk. 5. Opgørelsen specificeres efter regler, der fastsættes af de statslige told- og skattemyndigheder.

§ 8. I den afgiftspligtige mængde, opgjort efter § 7, stk. 1 og 2, fradrages

- 1) varer, der tilføres en anden registreret oplagshaver, jf. § 3,
- 2) varer, der tilføres en virksomhed, der i andre EF-lande er berettiget til at få dem tilført under suspension af afgiften,
- 3) varer, der udføres til steder uden for EF,
- 4) varer, der er fritaget for afgift efter § 9, og
- 5) varer, der hos virksomheden eller under transport til og fra virksomheden er gået tabt som følge af varernes art eller ved brand, lækage eller lignende.

Stk. 2. Virksomheder, som opgør den afgiftspligtige mængde efter § 7, stk. 2, kan yderligere fradrage mængden af varer i den udstrækning, der kan ske tilbagebetaling efter § 11.

Afgiftsfritagelse og afgiftsgodtgørelse

§ 9. Der sker afgiftsfritagelse, når en oplagshaver leverer

- 1) varer til brug som motorbrændstof i luftfartøjer,
- 2) varer til brug om bord på skibe i udenrigsfart og fiskerfartøjer på 5 BRT og derover, dog bortset fra lystfartøjer, og
- 3) varer til de i toldlovens § 22 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de hertil knyttede personer.

Stk. 2. Fritaget for afgift er endvidere varer, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Kraftvarmeværker skal ikke betale afgift af den del af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, der medgår til produktionen af elektricitet, og som indregnes i elektricitetsprisen.

Stk. 3. Afgiften godtgøres af varer, der anvendes til jernbane- og færgedrift samt til erhvervsmæssig sejlads med andre fartøjer end de i stk. 1, nr. 2, nævnte, bortset fra lystfartøjer.

Stk. 4. For ultralet dieselolie og gas, der anvendes i personmotorkøretøjer, der med tilladelse efter lov om buskørsel anvendes til rutekørsel, ydes fuld godtgørelse af afgiften forhøjet med henholdsvis 30 øre og 55 øre pr. l.

Stk. 5. Skatteministeren kan, efter forhandling med energiministeren og efter EFs regler herom, yde afgiftsgodtgørelse, når energipolitiske grunde taler derfor, herunder når der er tale om overskudsvarme, der ellers ville gå til spilde.

Stk. 6. Der ydes godtgørelse af afgiften af afgiftsberigtigede varer, der leveres til et andet EF-land i overensstemmelse med EFs bestemmelser herom.

Stk. 7. Der ydes afgiftsfritagelse af varer, der indføres eller modtages fra andre EF-lande i samme omfang som efter merværdiafgiftslovens § 29, stk. 3. Der ydes endvidere afgiftsfritagelse for olieprodukter, som medbringes fra udlandet til brug i køretøjets normale brændstoftank eller reservedunk, jf. dog § 13, stk. 4.

Stk. 8. Varer omfattet af stk. 3 kan i særlige tilfælde leveres uden afgift fra en registreret oplagshaver.

Stk. 9. Skatteministeren kan fastsætte regnskabs- og kontrolforskrifter for afgiftsfritagelse og -godtgørelse, og betinge afgiftsfriheden af et årligt mindsteforbrug. Afgiftsbeløb under 50

F. t. l. om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

kr. udbetales ikke. Skatteministeren kan endvidere fastsætte de nærmere regler for opgørelse og afregning af afgiften efter stk. 2, 2. pkt., og for brug af brændstof efter stk. 4.

§ 10. De statslige told- og skattemyndigheder kan meddele virksomheder, der ikke er registreret som oplagshaver, bevilling til afgiftsgodtgørelse for leverancer af afgiftspligtige varer i samme omfang som nævnt i § 8, stk. 1, nr. 1-4.

Stk. 2. De statslige told- og skattemyndigheder fastsætter regnskabs- og kontrolforskrifter for afgiftsgodtgørelse efter stk. 1. Afgiftsbeløb under 50 kr. udbetales ikke.

§ 11. Bortset fra afgiften af benzin kan virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, få tilbagebetalt afgiften efter denne lov

- 1) af de i virksomheden forbrugte varer og
- 2) af de varer, der er medgået til fremstilling af varme, der er forbrugt i virksomheden, og som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden varmeproducent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven.

Stk. 2. Afgiften efter stk. 1 tilbagebetales i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående merværdiafgift for olieprodukter og varme. Afgiften af varer, der anvendes som motorbrændstof, tilbagebetales ikke, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Afgiften af motorbrændstof, der udelukkende anvendes til virksomhed omfattet af merværdiafgiftslovens § 25, stk. 1, godtgøres efter stk. 2, bortset fra afgiften af motorbrændstof anvendt i registrerede motorkøretøjer.

Stk. 4. Ved opgørelsen af forbruget efter stk. 1 medregnes ikke afgift af afgiftspligtige varer, der anvendes til fremstilling af varme, der leveres fra virksomheden.

Stk. 5. Til dokumentation af tilbagebetalingsbeløbet skal virksomheden kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, der kan danne grundlag for opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet, jf. § 12, stk. 4, og § 14, stk. 4, og for, at varer, for hvilke der er ydet tilbagebetaling efter stk. 2, 1. pkt., ikke er anvendt som motorbrændstof.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte regler for opgørelse af afgift, der er tilbagebetalings-

berettiget efter stk. 3, og bestemmelser om dokumentation efter stk. 5.

§ 12. Tilbagebetalingsbeløbet efter § 11 opgøres for den periode, som virksomheden anvender ved angivelsen af afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. Tilbagebetalingsbeløbet for en periode omfatter afgiften efter denne lov, jf. dog § 11, stk. 2, 2. pkt., af de af virksomheden i perioden modtagne leverancer af afgiftspligtige olieprodukter og varme. Tilbagebetaling af afgiftsbeløbet for varme kan dog omfatte flere perioder under ét.

Stk. 2. Tilbagebetalingsbeløbet anføres på virksomhedens angivelser efter merværdiafgiftsloven. Beløbet angives i hele kroner, idet der ses bort fra ørebeløb.

Stk. 3. Tilbagebetalingen sker ved, at virksomheden foretager modregning i sit afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. I det omfang tilbagebetalingen ikke kan ske ved modregning, udbetales beløbet til virksomheden efter de i merværdiafgiftslovens § 23 anførte regler.

Stk. 4. Virksomheder, der leverer varme, skal mindst én gang årligt afgive de oplysninger, der er nødvendige ved opgørelsen af afgiften efter § 11, stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler herom.

Afgift af varer, der indføres fra steder uden for EF

§ 13. Der betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EF eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EF-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en oplagshaver eller er fritaget efter § 9, stk. 7. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 8, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ligeledes anvendelse for varer, der medbringes eller modtages af private fra andre EF-lande, bortset fra varer, der leveres ved fjernsalg, jf. dog § 9, stk. 7.

Stk. 3. For varer, der indføres af en virksomhed registreret efter § 82 i toldloven, finder reglerne om registrerede varemottagere tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Der skal ikke betales afgift af op til 200 liter brændstof i erhvervskøretøjers og specialcontaineres normale tanke.

Regnskabsbestemmelser

§ 14. Oplagshavere, der er registreret efter § 3, stk. 1, skal føre regnskab over tilgangen af varer, som anvendes til varefremstilling, samt over udlevering, forbrug og svind i virksomheden af de fremstillede varer. Virksomhederne skal endvidere føre regnskab over tilgang, udlevering og forbrug af afgiftspligtige varer, som ikke er fremstillet af virksomheden.

Stk. 2. Andre oplagshavere skal føre regnskab over tilgang, udlevering og forbrug i virksomheden af afgiftspligtige varer.

Stk. 3. Registrerede varemottagere, virksomheder nævnt i § 4, stk. 7, og repræsentanter, der er godkendt efter § 4, stk. 5 og 8, skal føre regnskab over vareleveringer. De i 1. pkt nævnte virksomheder og repræsentanter skal endvidere føre en fortegnelse over, hvor varerne er leveret.

Stk. 4. Virksomheder, som køber varer, der er afgiftsberigtiget efter § 1, stk. 1, nr. 2 og 7, skal føre regnskab over tilgang og udlevering af sådanne varer til andre erhvervsdrivende.

Stk. 5. Ved udlevering fra en registreret oplagshaver, skal fakturaen indeholde oplysning om udstedelsesdato, leverandørens navn, varemottagerens navn, leveringsstedet, varens art og mængde samt afgiftens størrelse ved dagtemperatur. Hvis udlevering finder sted fra andre end en oplagshaver, skal leverandøren, såfremt mottageren er registreret efter merværdiafgiftsloven, på forlangende udstede en faktura med de nævnte oplysninger.

Stk. 6. Ved overførsel af afgiftspligtige varer mellem medlemslandene skal der udstedes et ledsagedokument i overensstemmelse med EFs bestemmelser herom. Senest femten dage efter den måned, hvor varerne er modtaget, skal et eksemplar af ledsagedokumentet, behørigt påtegnet, tilbagesendes til afsenderen. I modsat fald skal afsenderen underrette de statslige told- og skattemyndigheder herom.

Stk. 7. Det i stk. 6 nævnte dokument skal medbringes under transport af varerne. Der skal ligeledes medbringes dokumentation for evt. forudgående anmeldelse og sikkerhedsstillelse.

Stk. 8. Virksomheder m.v. skal opbevare regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier, ledsagedokument og opgørelser i 5 år efter regnskabsårets udløb.

Stk. 9. Skatteministeren fastsætter nærmere regler for virksomhedernes regnskabsførelse.

§ 15. Virksomheder m.v., der leverer varer til eller modtager varer fra andre EF-lande, skal udarbejde lister over sådanne leverancer m.v. med henvisning til det i § 14, stk. 5, nævnte dokument.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler for udarbejdelse og indsendelse af lister efter stk. 1.

Afregning af afgiften

§ 16. Registrerede oplagshavere og varemottagere skal efter udløbet af hver måned og senest den 15. i den måned, der følger efter afgiftsperioden, til de statslige told- og skattemyndigheder angive mængden af de varer, hvoraf der skal betales afgift, jf. § 7, stk. 1-3, og § 8. Angivelsen skal være underskrevet af virksomhedens ansvarlige ledelse.

Stk. 2. Afgives angivelsen ikke inden udløbet af den nævnte frist, kan de statslige told- og skattemyndigheder inddrage virksomhedens registrering, indtil den manglende angivelse er myndighederne i hænde.

Stk. 3. Den, der ikke er omfattet af stk. 1, skal ved modtagelsen af varerne til de statslige told- og skattemyndigheder angive mængden af de varer, hvoraf der skal betales afgift, jf. § 7, stk. 4. Angivelsen skal være underskrevet af varemottageren eller en repræsentant for sælgeren.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser vedrørende angivelsen.

§ 17. Registrerede oplagshavere og varemottagere skal indbetale afgiften for en afgiftsperiode til de statslige told- og skattemyndigheder inden udgangen af den måned, der følger efter afgiftsperioden. Udgør afgiften under 50 kr., kan indbetaling af beløbet undlades.

Stk. 2. Den, der er omfattet af § 16, stk. 3, skal indbetale afgiften til de statslige told- og skattemyndigheder senest samtidig med indsendelse af den i § 16, stk. 3, nævnte angivelse. Udgør afgiften under 50 kr., kan indbetaling af beløbet undlades.

Stk. 3. Betales afgiften ikke rettidigt, skal der betales 1,3 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra den 1. i den måned, i hvilken beløbet skal betales af virksomheden, dog mindst 50 kr.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser for afgiftens indbetaling.

§ 18. De statslige told- og skattemyndigheder kan pålægge en virksomhed, der ikke betaler afgiften rettidigt, at afgive angivelse for kortere perioder end 1 måned.

Stk. 2. De statslige told- og skattemyndigheder kan endvidere pålægge en virksomhed, der ikke betaler afgiften rettidigt, en kortere betalingsfrist end den i § 17, stk. 1, nævnte.

§ 19. Betales forfalden afgift ikke senest den 14. dag efter betalingsfristens udløb, kan virksomhedens registrering inddrages, indtil de forfaldne afgifter er betalt.

Stk. 2. Er der efter § 18 sket forkortelse af afgiftsperioden eller betalingsfristen, kan registreringen inddrages straks efter betalingsfristens udløb.

§ 20. Såfremt det konstateres, at en virksomhed har afgivet urigtig angivelse til de statslige told- og skattemyndigheder, således at virksomheden har betalt for lidt i afgift, afkræves virksomheden det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav.

Stk. 2. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, som påhviler virksomheden, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en skønmæssig ansættelse af afgiftstilsvaret. Afgørelsen skal indeholde oplysning om den i stk. 4 nævnte klageadgang.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse i andre tilfælde, hvor der skal afgives en afgiftsangivelse efter loven.

Stk. 4. Afgørelser efter stk. 2 og stk. 3 kan indbringes for det i § 27 omhandlede nævn. Begæring om indbringelse for nævnet skal være fremsat over for de statslige told- og skattemyndigheder senest 4 uger efter, at virksomheden m.v. er gjort bekendt med afgørelsen.

Stk. 5. Betales afgiften i de i stk. 1-3 nævnte tilfælde ikke rettidigt, skal der betales 1,3 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra den 1. i den måned, i hvilken beløbet skal betales af virksomheden, dog mindst 50 kr.

§ 21. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om gebyr for erindringskrivelser vedrørende betaling af afgift.

Kontrolbestemmelser

§ 22. De statslige told- og skattemyndigheder er berettiget til at foretage eftersyn i de virksomheder m.v., der omfattes af loven, og til

at efterse virksomhedens varebeholdninger, forretningsbøger og øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v.

Stk. 2. Virksomhedernes indehavere og de i virksomhederne beskæftigede personer skal yde de statslige told- og skattemyndigheder fornøden vejledning og hjælp ved foretagelsen af de i stk. 1 nævnte eftersyn.

Stk. 3. Det i stk. 1 nævnte materiale skal på begæring udleveres eller indsendes til de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 4. Erhvervsdrivende skal på begæring meddele de statslige told- og skattemyndigheder oplysninger om deres indkøb og evt. videresalg af afgiftspligtige varer.

Stk. 5. De statslige told- og skattemyndigheder er berettiget til at foretage eftersyn af varer under transport, når disse varer erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller erhvervsmæssigt transporteres til andre end registrerede virksomheder.

Stk. 6. De statslige told- og skattemyndigheder er berettiget til at foretage eftersyn af varebeholdninger og regnskaber m.v. hos de i stk. 4 og 5 omhandlede virksomheder.

§ 23. Offentlige myndigheder skal på begæring meddele de statslige told- og skattemyndigheder enhver oplysning til brug for registrering af og kontrol med virksomheder, der omfattes af loven.

Stk. 2. Politiet yder de statslige told- og skattemyndigheder bistand efter regler, der fastsættes efter forhandling mellem skatteministeren og justitsministeren.

§ 24. Skatteministeren kan fastsætte regler om farvning og denaturering af afgiftspligtige varer.

Stk. 2. Skatteministeren kan iøvrigt fastsætte bestemmelser om kontrolforanstaltninger, der er nødvendige til lovens gennemførelse.

Straffebestemmelser

§ 25. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

- 1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen,
- 2) overtræder § 1, stk. 5, § 3, stk. 1 eller 4, § 4, stk. 1, 5, 7 eller 8, 3. pkt., § 12, stk. 4, § 14, stk. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 eller 8, § 15, stk. 1, § 16, stk. 1 eller 3, § 22, stk. 2, 3 eller 4 eller § 29, stk. 3,

- 3) undlader at efterkomme et efter § 18, stk. 1, meddelt påbud,
- 4) overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller forsøger herpå eller
- 5) fortsætter driften af en afgiftspligtig virksomhed, efter at de statslige told- og skattemyndigheder har inddraget registreringen i medfør af § 16, stk. 2, eller § 19.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for den, der forsættligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelserne begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

§ 26. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan skatteministeren eller den han bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retlig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelser og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelse inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

Stk. 4. Ransagning kan ske i sager om overtrædelse af bestemmelserne i denne lov og bestemmelserne udstedt i medfør af loven i overensstemmelse med retsplejelovens regler herom.

Andre bestemmelser

§ 27. Det efter § 37 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af

- 1) spørgsmål om varers afgiftspligt efter § 1 og

- 2) klager over de af de statslige told- og skattemyndigheder efter § 20, stk. 2 og 3, og § 29, stk. 1, truffne afgørelser.

§ 28. For betaling af afgift efter loven hæfter den, der som ejer, forpagter eller lignende driver virksomheden for egen regning. Er en udenlandsk virksomhed registreret ved en herværende repræsentant, efter § 4, stk. 5, hæfter denne og virksomheden solidarisk for betaling af afgiften. I de tilfælde, der er nævnt i § 4, stk. 8, hæfter repræsentanten og varemottageren solidarisk for betaling af afgiften.

Stk. 2. For afgiftspligtige varer, der ikke er afgiftsberigtiget efter loven, og hvor der ikke er sket en registrering eller stillet sikkerhed, hæfter erhververen og den, der er i besiddelse af varen.

Stk. 3. For virksomheder, der er registreret efter § 3, og som tilfører varer til en anden oplagshaver eller en virksomhed m.v. i et andet EF-land under suspension af afgiften, kan den pligt til at betale afgift her i landet, der påhviler virksomheden, først bortfalde, når der foreligger dokumentation for, at varerne er overgået til modtageren, jf. § 14, stk. 6.

Stk. 4. Når der i forbindelse med de i stk. 3 nævnte tilførsler har fundet en uregelmæssighed eller overtrædelse sted, betales afgiften efter EFs bestemmelser herom i det medlemsland, hvor denne er begået eller konstateret m.v.

§ 29. Såfremt varer overdrages, erhverves eller anvendes på en sådan måde, at der ikke er betalt den afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller en virksomhed efter §§ 9-11 har fået udbetalt for meget i godtgørelse, afkræves det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav. Kan størrelsen af det skyldige beløb ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en skønsmæssig ansættelse af beløbet. Reglerne i § 20, stk. 2-5, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Såfremt afgiftspligtige varer, der efter § 9 er fritaget for afgift, anvendes til andet formål end det, hvortil de er bestemt, kan de statslige told- og skattemyndigheder inddrage virksomhedens adgang til at indkøbe afgiftsfrie varer. Virksomheden afkræves afgiften af de nævnte varer til betaling senest 14 dage efter påkrav.

Stk. 3. Farvningspræparater eller denatureringsmidler, der er tilsat i henhold til bestem-

melser, der er fastsat efter § 24, stk. 1, må hverken helt eller delvis fjernes.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om gebyr for erindringsskrivelser vedrørende betaling af afgift m.v.

§ 30. Loven finder anvendelse på varer omfattet af art. 2 i Rådets direktiv nr. X 1992.

Stk. 2. Skatteministeren kan dog efter EFs bestemmelser herom lempe for lovens krav om registrering, regnskab, kontrol m.v. for varer, der ikke antages at blive brugt til varmfremstilling eller som motorbrændstof.

§ 31. Med steder uden for EF sidestilles med hensyn til lovens bestemmelser Færøerne og Grønland samt Københavns Frihavn.

§ 32. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om anvendelse af edb i forbindelse med ledsagedokumenter m.v.

§ 33. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 25.

Stk. 3. Ministeren kan på eget initiativ tage en afgørelse, der er truffet af de statslige told- og skattemyndigheder, op til nærmere undersøgelse og afgørelse.

§ 34. Reglerne om eftergivelse og henstand i merværdiafgiftslovens § 39 d finder tilsvarende anvendelse på afgift, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov. Reglerne finder ligeledes anvendelse på beløb, som personer er pligtige at betale som erstatning for selkabers manglende betaling af afgiften.

Overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 35. Loven træder i kraft den 1. januar 1993.

Stk. 2. § 9, stk. 3, og den i § 11, stk. 3, omhandlede godtgørelse af afgift af motorbrændstof for virksomheder registreret efter merværdiafgiftslovens § 5, stk. 1, finder anvendelse fra 1. oktober 1992, medens § 1, stk. 5, finder anvendelse fra den 8. oktober 1992.

§ 36. Lov om afgift af visse olieprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 725 af 1. november 1991, lov om afgift af gas, jf. lovbekendtgørelse nr. 620 af 14. oktober 1988, og lov om afgift af benzin, jf. lovbekendtgørelse nr. 726 af 1. november 1991, ophæves.

§ 37. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Sammen med 6 andre forslag om told og afgifter er dette lovforslag sidste led i den lange række lovforslag, der tilsammen er med til, at Danmark den 1. januar 1993 kan åbne grænserne over for EF og dermed deltage i realiseringen af det indre marked.

Den danske afgiftstilpasning startede allerede i 1986, hvor afgiften af små farvejernsyn blev nedsat. Herefter er en lang række afgifter blevet afskaffet, herunder afgifterne af hårde hvidevarer, radio- og TV-apparater, lyd- og videoptagere og parfume. Processen blev afsluttet i sommer, hvor Folketinget vedtog at tilpasse den danske dieselafgift til EF's minimumssats og at nedsætte øl- og vinafgifterne. Fra 1. oktober 1992 er øl- og vinafgifterne stort set halveret sammenlignet med foråret 1991.

Nu foreslås det at gennemføre sidste trin. Det indebærer hovedsageligt en tilpasning af punktafgiftslovenes struktur, administrative bestemmelser, afgifts fritagelser, samt visse tilpasninger i det afgiftspligtige vareområde og i enkelte afgiftssatser.

Der er i EF opnået enighed om harmonisering af afgifterne af mineralske olier, tobaksvarer og alkoholholdige drikkevarer. For disse afgifter, de såkaldte *harmoniserede afgifter*, skal medlemslandene overholde visse minimumssatser, der dog kan være meget lave, endog 0. Endvidere er der opnået enighed om visse fælles afgiftsfritagelser og afgiftslempelser. Nogle af disse er frivillige, ligesom medlemslandene har kunnet opretholde visse nationale særregler. Allerede på ECOFIN-mødet i december 1991 blev der opnået enighed om et fælles forsendelses- og kontrolsystem for disse varer, det såkaldte cirkulationsdirektiv (Rådets direktiv 92/12 af 25. februar 1992).

Herudover kan medlemslandene opretholde eller indføre nationale afgifter i den udstrækning, de ønsker. Disse *ikke-harmoniserede afgifter* må dog ikke give anledning til formaliteter i forbindelse med grænsepassage.

Bortset fra varer, der medtages som rejsegods, skal afgifterne fortsat betales i det land, hvor varerne forbruges.

Lovkomplekset omfatter 3 nye love og 3 ændringslove, samt en ændringslov, der omfatter toldloven og momsloven. De 3 nye love omfatter en lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., der erstatter benzinafgiftsloven, olieafgiftsloven og gasafgiftsloven. De to andre nye love er en ny tobaksafgiftslov og en ny øl- og vinafgiftslov. Sidstnævnte skal tillige omfatte spiritusafgiften, når Danmarks undtagelsesordning for værdiafgift af spiritus ophører.

De 3 ændringslove tilpasser 11 bestående love. Af disse 11 love omhandler 7 love de ikke-harmoniserede afgifter (danske nationale afgifter) og 2 love henholdsvis fremskyndet tilbagebetaling af afgift og faste priser på tobak. De sidste 2 love er CO₂-afgiftsloven og den dertil knyttede tilskudslov. CO₂-afgiftsloven er på sin vis ikke en selvstændig afgiftslov, men teknisk set et integreret led i de 3 energiafgiftslove om henholdsvis mineralolier, kul og elektricitet.

2. Det hidtidige punktafgiftssystem

Det hidtidige punktafgiftssystem er baseret på et system med såkaldte registrerede virksomheder. Disse virksomheder kan normalt fremstille afgiftspligtige varer, importere afgiftspligtige varer eller købe afgiftspligtige varer hos andre registrerede virksomheder, alt sammen uden at betale punktafgiften. Virksomhedens lager ligger derfor i ubeskattet stand, d.v.s. afgiftens betaling er suspenderet. Normalt forfalder afgiften først, når varen udleveres til en ikke registreret virksomhed, typisk en detailhandler eller eventuelt en forbruger. Ved eksport fra den registrerede virksomhed betales naturligvis ikke afgift. Ikke-registrerede virksomheder kan vælge selv at importere de punktafgiftspligtige varer. I så tilfælde betales afgiften i forbindelse med importen.

3. EF-ordningen for de harmoniserede afgifter

Punktafgiftssatserne er som nævnt kun blevet harmoniseret »nedadtil«, men der er ikke sket en egentlig harmonisering. Medlemslandene vil derfor fortsat have forskellige afgiftssatser. Det er derfor fundet hensigtsmæssigt at etablere et fælles system om for-

sendelse og opbevaring af varer, der er pålagt harmoniserede afgifter.

Fællesskabssystemet bygger på, at punktafgiften først forfalder ved varernes overgang til forbrug. Overgang til forbrug defineres ved, at varerne forlader en suspensionsordning (d.v.s. normalt ved udlevering fra en registreret oplagshaver) eller ved importen af varerne fra lande udenfor EF.

Derfor kan det gældende system med registrerede virksomheder, der afgiftsfrit kan fremstille og importere samt oplagre afgiftspligtige varer, opretholdes i den nye ordning. Disse virksomheder vil dog fremover normalt blive kaldt registrerede oplagshavere.

Som noget nyt i forhold til det gældende registreringssystem opstiller forslaget som betingelse for registrering som oplagshaver, at der stilles sikkerhed for afgifternes betaling, når en virksomhed ønsker at kunne levere varer, hvor afgiften er suspenderet. Sikkerhedsstillelsen skal gælde inden for hele Fællesskabet. Til gengæld ophæves den sikkerhedsstillelse, som i dag kræves ved transporten mellem medlemslandene (intern fællesskabsforsendelse).

Da grænserne falder væk mellem EF-landene, skal der også skabes et nyt system for den situation, hvor virksomheder tidligere foretrak selv at importere de punktafgiftspligtige varer fra et andet EF-land. Disse virksomheder vil få mulighed for under det nye system at lade sig registrere og modtage varer uden afgift fra et andet medlemsland. Disse varer er således undergivet en suspensionsordning ved afsendelsen fra det andet EF-land. I modsætning til, hvis varerne var tilgået en registreret oplagshaver, forlader varerne imidlertid suspensionsordningen, når de modtages af den registrerede varemottager, som derfor skal betale punktafgiften ved varemottagelsen.

Endelig er skabt en tredje ordning, hvorved virksomheder kan modtage varer fra andre EF-lande, såfremt der er stillet fuld sikkerhed for afgiftens betaling, inden varerne afsendes fra det pågældende land. Denne ordning sigter på ikke typiske transaktioner, hvor sælger eller køber ikke er registreret hos myndighederne, f.eks. hvis indkøb foretages af en dansk detailhandler.

Dette indebærer, at der i hele EF vil blive transporteret varer rundt i afgiftsfri stand (under en suspensionsordning) fuldkommen som idag. Forskellen vil være den administrative fremgangsmåde.

Hidtil har myndighederne udøvet kontrollen på basis af dokumenter i forbindelse med grænsepassagen (fortoldningsdokumenter). En virksomhed, der eksportererede afgiftspligtige varer, skulle derfor over for sine egne myndigheder kunne dokumentere, at varerne virkelig havde forladt landet, for at undgå at

komme til at betale afgiften. Tilsvarende skulle importører angive deres import.

Dette system bliver i den fremtidige EF-handel med varer undergivet harmoniserede afgifter erstattet af et system med et EF-ledsagedokument for varerne. Når en vareafsender i et EF-land sender en vare uden afgift (d.v.s. under en suspensionsordning) til et andet EF-land, skal varemottageren kvittere for modtagelsen. Først herefter vil vareafsenderen blive løsgjort fra sin potentielle afgiftspligt i hjemlandet (svarende til at han tidligere skulle kunne dokumentere eksporten).

Ledsagedokumentet er det legale grundlag for, at varen, der forsendes uden afgift mellem virksomheder i EF, bliver beskattet i det land, hvor varerne forbruges.

Den egentlige kontrol vil som hidtil først og fremmest finde sted ude i virksomhederne og være baseret på dennes regnskaber m.v.

En privat kan erhverve varer i et andet medlemsland på forskellige måder. Som hovedregel skal varerne pålægges afgift her i landet. Dette gælder typisk for varer, der forsendes fra et andet EF-land til en køber her i landet, f.eks. ved postordre eller ved, at køberen selv sørger for transporten af varerne. For varer, som rejsende selv medbringer her til landet, skal der dog ikke betales afgift under forudsætning af, at varerne er til den rejsendes personlige forbrug, bortset fra tobak, spiritus og olieprodukter. For disse varer vil der altså stadig være begrænsninger for, hvad der kan medbringes afgiftsfrit fra udlandet.

I tilfælde, hvor en vare indføres fra et land uden for EF, vil erhvervsmæssige varemottagere skulle betale afgiften på samme måde som ved modtagelse af varer fra EF.

4. De ikke-harmoniserede afgifter

Som anført må opretholdelsen af ikke-harmoniserede afgifter ikke give anledning til formaliteter i forbindelse med grænsepassagen. De ikke-harmoniserede afgiftslove skal derfor udstyres med bestemmelser om, at mottagere af punktafgiftspligtige varer fra andre EF-lande skal betale punktafgiften i forbindelse med varemottagelsen, såfremt der ikke er tale om en virksomhed registreret efter den gældende afgiftslov. Disse er i dag omfattet af toldlovens bestemmelser.

5. Lovforslaget om mineralolieprodukter m.v.

Dette lovforslag bringer de danske energiafgifter for olie, gas og benzin i overensstemmelse med de ændrede punktafgiftsregler, der skal gælde i EF's indre marked fra 1. januar 1993. De fællesskabsbe-

stemmelser, som er indeholdt i lovforslaget, er fastsat i EF-Rådets direktiv 92/12 (cirkulationsdirektivet) samt i endnu ikke endeligt vedtagne direktiver om punktafgiftsstrukturen og satser. Disse direktiver forventes endeligt vedtaget i løbet af efteråret. Direktiverne omfatter alle mineralolieprodukter. Det er derfor fundet hensigtsmæssigt at foreslå de danske energiafgiftslove for benzin, olie og gas sammenlagt tilsvarende.

Forslaget indeholder kun mindre ændringer i forhold til de gældende gas- og olieafgiftslove, hvor afgift til erhvervslivet fritages eller godtgøres, bortset fra olie og gas til motorbrug. EF-reglerne indebærer dog større ændringer i CO₂-afgiftsloven både med hensyn til fritagelser (fly og sejlads) og indførelse af EFs minimumsafgifter. For benzinafgiften sker kun mindre ændringer i adgangen til afgiftsfritagelse.

Afgifterne herhjemme opkræves ved dagtemperatur efter satserne i kolonne 1. Efter EF-bestemmelserne skal der også beregnes en sats ved 15°. Disse satser, som man kan kalde EF's referencesatser, svarer til dagtemperatursatserne ud fra en dansk gennemsnitstemperatur på 8°. Referencesatsen ved 15° kan umiddelbart sammenlignes med satserne i andre EF-lande og viser, at minimumssatserne er overholdte. Dagtemperatursatserne vil også fremover blive anvendt, når afgiften skal betales.

Som det fremgår af ovennævnte del af de indledende bemærkninger om fællesskabssystemets opbygning, har systemet i den nye ordning meget fælles med de gældende danske bestemmelser. Som noget væsentligt opretholdes f.eks. registreringsordningen næsten uændret. Virksomheder, der udvinder eller fremstiller afgiftspligtige varer, skal således registreres hos de statslige told- og skattemyndigheder. Virksomheden betegnes af praktiske grunde som oplagshaver, hvorved den følger terminologien i cirkulationsdirektivet. Under tilsvarende betingelser som hidtil, kan andre virksomheder lade sig registrere som oplagshaver og dermed opnå mulighed for at

modtage og oplægge afgiftspligtige varer i ubeskattet stand.

Som noget nyt er registreringen som nævnt dog betinget af, at der stilles en sikkerhed, som skal gælde i hele Fællesskabet.

Administrative konsekvenser

Det skønnes, at forslaget vil indebære begrænsede merudgifter for de statslige told- og skattemyndigheder. Det er herved forudsat, at information om forslaget kan ske sammen med information om regler om CO₂-afgift, som er vedtaget og træder i kraft 1. januar 1993 for erhvervslivet.

Som nævnt rummer lovforslaget ændringer, som er nødvendige på grund af EF's indre marked. Gennemførelsen af det indre marked vil indebære et væsentligt mindre personaleforbrug for de statslige told- og skattemyndigheder. Det samlede mindre personaleforbrug kan – med de kendte forudsætninger – gøres op til 340 årsværk. Heri er der taget hensyn til såvel bortfald af opgaver som tilgang af nye opgaver.

Den integrerede løsning af told- og afgiftsopgaverne i forbindelse med indførelse og udførsel gør det imidlertid ikke muligt at specificere virkningen for personaleforbruget for hver enkelt opgave, der ændres eller bortfalder.

Efter den personalepolitiske aftale fra 1990 sker en samlet reduktion af personalestyrken i Skatteministeriet med 1450 årsværk inden udgangen af 1993. Det mindre personaleforbrug på 340 årsværk vil udgøre en del af den samlede reduktion på 1450 årsværk.

7. Provenumæssige konsekvenser

A. Samlet provenuoversigt

De samlede provenumæssige virkninger af hele punktafgiftspakken fremgår af følgende oversigt:

	1993 Mill.kr. uden moms	Helår Mill.kr. uden moms
<i>Lov om energiafgift af mineralolier:</i>		
Stationære motorer	5	5
Energiafgift genbrugsolie	36	39
I alt	41	44

CO₂ afgift og afgiftstilskud

Minimumsafgift på fuel- og fyringsolie til erhverv:

– CO ₂ afgift	6	8
– Residualafgiftstilskud	2	2
Fritagelse for CO ₂ afgift fiskere, indenrigsflyvning og indenrigsøfart:		
– CO ₂ afgift	÷ 62	÷ 62
– Residualafgiftstilskud	9	12
CO ₂ afgift genbrugsolier	6	8
Engangstab ved fremskyndet tilbagebetaling, gartnere:		
– CO ₂	÷ 5	0
– Residualafgiftstilskud	÷ 10	0
I alt	÷ 54	÷ 32

Øl- og vinafgift

Skatteklasse 4	1	1
Nedsættelse af afgift skatteklasse 3 (før B)	÷ 1	÷ 1
Moderationsordning øl	÷ 1,5	÷ 1,5
Afgiftsfritagelse vinspild	÷ 5	÷ 5
I alt	÷ 6,5	÷ 6,5

Ændring af visse afgiftslove

Omlægning af kaffe- og teafgift fra fortoldning til udlevering*	÷ 4	÷ 4
Kaffeekstrakt	÷ 1	÷ 1
Ændret opgørelse for afgift af indførte varer**	1	1
Afskaffelse af afgift på vinsæt	÷ 1,5	÷ 1,5
Snus og skrå:		
– Visse forbrugsafgifter	10	10
– Tobaksafgifter	÷ 10	÷ 10
I alt	÷ 5,5	÷ 5,5
Alt i alt	÷ 25	0

* Udtrykt ved forrentning af forringelse af statens gennemsnitlige likviditet. På de bogførte indtægter af kaffe- og teafgifter vil der blive registreret et provenutab på 60 mill.kr. en gang for alle.

** Udtrykt ved forrentning af forbedring af statens gennemsnitlige likviditet. På de bogførte indtægter vil der blive registreret et provenutab på ca. 10 mill.kr. en gang for alle.

Afgiftsændringerne er således samlet provenuneutral, når man ser bort fra virkningen for finansår 1993. Provenutabet for 1993 vil blive dækket ved reduktion af den provenureserve, der fremkom ved den i forsommeren 1992 gennemførte afgiftspakke. Provenureserven eksklusive moms udgjorde før:

1992: 372 mill.kr.

1993: 300 mill.kr.

Helår 320 mill.kr.

Efter modregning af provenutabet af denne afgiftspakke på 25 mill.kr. i 1993 reduceres reserven for 1992 fra 372 mill.kr. til 347 mill.kr.

*B. Provenuvirkninger af lovforslaget om mineralolieprodukter m.v.**Minimumsafgifter.*

EF-afgiftstilpasningen for mineralolie er en konsekvens af 2 direktiver. Det ene direktiv fastsætter minimumsafgifter for en række mineralolieprodukter, mens det andet direktiv fastsætter strukturen i anvendelsen af afgifterne på forskellige anvendelser og fastsætter fritagelser m.v.

I følgende oversigt er vist de gældende danske afgifter og EF's minimumsafgifter for de vigtigste produkter omregnet ved en ECU kurs på 7,60 kr. pr. ECU (markedskursen den 26. september 1992). De gældende danske afgifter for mineralolie er sammensat af en energiafgift (dette lovforslag) og en CO₂-afgift.

Vare	Enhed	Minimumsafgift	Gældende afgift
Blyholdig benzin	øre/l	256,1	290
Blyfri benzin	øre/l	218,1	225
Dieselolie til vejtransport m.v.	øre/l	186,2	194
Gasolie til varme m.v. (kontrolafgift)	øre/l	3,8	0-176
Fuelolie	øre/kg	9,9	0-198
Autogas	øre/l	41	134

Ved de tidligere gældende (højere) kurser på ECU var den danske afgift på blyfri benzin en anelse under minimumsafgiften, men efter nedskrivningen af en række valutaer i forhold til den danske kr. i september 1992 er den gældende afgift over minimumsafgiften. Direktivet, der fastsætter minimumsafgiften, indeholder endvidere en regel om omregning fra ECU til national valuta, hvorefter man kan tillade en usikkerhedsmargen på 5 pct. Der er altså intet krav fra EF om, at de danske benzinafgiftssatser skal ændres.

Tilsvarende for dieselolie og autogas, hvor de danske satser er over EF's minimumsafgift.

Den fastsatte minimumsafgift for fuelolie og minimumsafgiften for fyringsolie i form af en kontrolafgift nødvendiggør imidlertid en stramning af reglerne for godtgørelse af afgifter til erhvervslivet, hvor det efter de gældende regler i visse tilfælde er muligt at få fuldt godtgørelse af såvel energiafgiften som CO₂ afgiften.

Den nødvendige tilpasning er foreslået gennemført ved det samtidigt fremsatte forslag om ændring af CO₂ afgiftsloven m.v. og berører således ikke direkte denne lov.

Ændringer som følge af strukturdirektivet m.v.

Vedtagelsen af det direktiv, der tilpasser strukturen i mineraloliebeskatningen i EF, nødvendiggør imidlertid ændringer i de gældende fritagelsesbestemmelser for benzinafgift. Efter de gældende benzinafgiftsregler er det ikke muligt at fritage benzin til drift af registrerede motorkøretøjer. Erhvervslivet kan heller ikke få godtgjort afgiften.

Derimod er det muligt at få leveret afgiftsfri benzin (farvet benzin) til drift af motorredskaber, stationære motorer og ikke indregistrerede køretøjer f.eks. i lufthavne samt til visse offentlige institutioner. Benzin til landbrugsvirksomhed m.v. vil fortsat kunne leveres afgiftsfrit.

Bortfaldet af afgiftsfritagelsen for benzin til visse statsinstitutioner, stationære motorer og motorredskaber m.v., i byerhverv og visse offentlige institutioner og benzin til ikke indregistrerede køretøjer for-

ventes med nogen usikkerhed at give en årlig provenugevinst på ca. 5 mill. kr. eksklusive moms.

Efter hidtil gældende dansk praksis har genbrugsolier, der var oparbejdet af spildolier m.v. indsamlet i Danmark, været fritaget for såvel energiafgift som CO₂ afgift. Denne praksis er ikke forenelig med EF's bestemmelser. Det er derfor nødvendigt at foretage en ændring af praksis, således at genbrugsolier fremover bliver belagt med afgift.

Efter det oplyste fremstilles der godt 25 mill. kg genbrugsolier årligt. Provenugevinsten ved at afgiftsbelægge denne olie vil blive på ca. 50 mill. kr. årligt brutto eksklusive moms, idet genbrugsolien efter det oplyste anvendes ved fremstilling af varme i varmerækker. Af de nævnte 50 mill. kr. vil henved 10 mill. kr. være i form af CO₂ afgift og godt 40 mill. kr. i form af energiafgift. Erhvervslivet har dog mulighed for godtgørelse af energiafgift og delvis godtgørelse af CO₂ afgift for de mængder, der er indregnet i fjernvarmeleverancen til virksomhederne. Hermed reduceres provenugevinsten til ca. 45 mill. kr. eksklusive moms, heraf godt 5 mill. kr. i CO₂ afgift og henved 40 mill. kr. i energiafgift.

Den samlede provenugevinst for dette lovforslag er således på ca. 45 mill. kr. eksklusive moms på helårsbasis. Provenugevinsten i 1993 skønnes til ca. 40 mill. kr.

8. Andre lovændringer.

Der er samtidig fremsat forslag til ændring af toldloven og momsloven. I relation til nærværende lovforslag indeholder dette lovforslag nødvendige tilpasninger for privates angivelse af afgiftspligtige varer ved grænsepassage. Endvidere skal nærværende lovforslag ses i sammenhæng med forslaget til ændring af CO₂-afgiftsloven.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1

Den foreslåede affattelse af det afgiftspligtige vareområde svarer – med de tilpasninger, der følger af EF's bestemmelser om punktafgiftsstrukturen – til

§ 1 i de gældende love om afgift af henholdsvis visse olieprodukter, gas og benzin.

Efter lovforslaget skal der betales afgift af mineralolieprodukter. I stk. 1 nævnes de væsentligste afgiftspligtige produkter.

Som følge af EF-bestemmelserne skal der også betales afgift af andre varer end de, der er nævnt i lovforslagets stk. 1, såfremt de anvendes eller er bestemt til fyringsformål eller som motorbrændstof. Dette indebærer, at der også skal betales afgift af genbrugsolier. Der skal betales afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende brændsel eller motorbrændstof. Der er i praksis tale om en opsamlingsbestemmelse. Bestemmelsen gælder generelt for varer, der anvendes som motorbrændstof, men kun for flydende mineralolieprodukter, der anvendes til fyringsformål.

Hvis en blanding af afgiftspligtige varer eller af afgiftspligtige varer og andre varer kan bruges til fremstilling af varme eller som motorbrændstof, vil hele blandingen som i dag blive afgiftspligtig efter satsen for det produkt, som har den højeste afgiftsats.

Endvidere fastslås det, at man ikke uden tilladelse må anvende varer til andet formål end det, varerne er afgiftsberigtiget efter.

Endelig skal afgiften beregnes ved 15°. Dette følger af EF-bestemmelserne. I samhandlen mellem medlemslandene anvendes 15°, mens der anvendes dagtemperatur ved salg til forbrugere, dvs. når fyringsolien beskattes. Afgiftssatserne ved 15° er en slags referencesats, der viser, om minimumssatserne er overholdt.

Til § 2

Bestemmelsen fastslår, at det er varens overgang til forbrug, der er afgørende for afgiftspligtens indtræden. Det vil sige, at afgiften forfalder i det øjeblik, varen ikke længere befinder sig under en suspensionsordning, d.v.s. en ordning, der tillader, at den opbevares i uberigtiget stand. Forfaldstidspunktet vil derfor normalt være det tidspunkt, hvor varen udleveres fra en registreret oplagshaver. Når varer indkøbes fra et EF-land af andre virksomheder og personer, skal der som hovedregel betales afgift ved modtagelsen eller i forbindelse hermed.

Til § 3.

Bestemmelsen beskriver både den pligtmæssige og den frivillige registrering af virksomheder. Dette svarer til forholdene i dag, hvor virksomheder, der udvinder eller fremstiller afgiftspligtige varer, skal registreres, mens virksomheder med en lagerkapacitet

på 1 mio. liter kan registreres, såfremt de afsætter, oplagrer eller forbruger afgiftspligtige varer.

Det foreslås, at den terminologi, som benyttes i Rådets direktiv 92/12 (cirkulationsdirektivet), også benyttes i den danske afgiftslovgivning for mineralolieprodukter. Det medfører, at disse virksomheder kaldes oplagshavere.

Som betingelse for registreringen som oplagshaver foreslås det, at der stilles krav om sikkerhed for betaling af afgift på mindst 10.000 kr, hvis virksomheden ønsker at kunne levere varer, hvoraf der ikke er betalt afgift.

Sikkerhedsstillelsen kan bl.a. ses som en erstatning for den gældende sikkerhedsstillelse for interne fælleskabsforsendelser, der ophæves. Den kan forhøjes ved øget risiko for afgiftstab, herunder ved transport til andre EF-lande.

Til § 4.

Andre virksomheder samt institutioner, foreninger og lignende, der er offentligt reguleret, og som får tilført eller køber afgiftspligtige varer fra et andet medlemsland, skal inden varernes afsendelse fra dette indgive anmeldelse om forsendelsen og stille sikkerhed for afgiften.

Virksomhederne kan dog vælge at lade sig registrere som varemottagere uden sikkerhedsstillelse.

Bestemmelsen indeholder i stk. 5 regler om fjernsalg (postordre). Den udenlandske sælger skal være repræsenteret enten ved en filial eller en repræsentant her i landet, der skal stå for afgiftsberigtigelsen, og stille sikkerhed for afgiftens betaling.

Fjernsalget defineres i forslaget som salg af varer, der forsendes eller transporteres af sælger eller på dennes vegne til en ikke-erhvervsmæssig køber i bestemmelseslandet.

Lignende krav om sikkerhedsstillelse skal danske virksomheder opfylde ved postordresalg til udlandet.

Endelig fastsættes betingelser for den person eller virksomhed, som en oplagshaver, der er registreret i et andet EF-land, kan vælge til at forestå afgiftsberigtigelsen her i landet, såfremt der ikke er en filial eller lignende her i landet.

Til § 5

Lovforslagets § 5 svarer – bortset fra redaktionelle ændringer – til den gældende olie- og benzinafgiftslov.

Til §§ 6 – 8.

Paragrafferne, der indeholder regler om afgiftsperioden og opgørelse af den afgiftspligtige mængde, svarer – med de ændringer, der er nødvendiggjort af cirkulationsdirektivets bestemmelser – i det store og hele til de tilsvarende bestemmelser i de gældende love.

Til §§ 9 – 12.

Paragrafferne indeholder regler for afgiftsfritagelse og afgiftsgodtgørelse. Bestemmelserne svarer i store træk til de tilsvarende bestemmelser i de gældende love, og der er ikke tilsigtet en ændring af gældende praksis for fritagelse eller afgiftsgodtgørelse. I overensstemmelse med EF-bestemmelserne er der foretaget en præcisering af fritagelsesområdet, og der foreslås nogle mindre justeringer.

Det er i den forbindelse præciseret, at afgiftsfritagelsen for skibe som hovedregel vedrører sejlads, og at der derfor kan ske beskatning af aktiviteter ombord, der f.eks. konkurrerer med lignende aktiviteter på land, som ikke er fritaget for afgift.

Busser kan anvendes både som rutebiler, hvorved de kan få godtgørelse og tilskud ved anvendelse af gas og ultralet dieselolie efter § 9, stk. 4, og som turistbusser, hvor der skal betales fuld afgift. Det er hensigten at anvende bemyndigelsen i § 9, stk. 9, til at give mulighed for at fordele brændstofforbruget til henholdsvis rute- og turistkørsel efter omsætningen.

Til forskel fra den gældende benzinafgiftslov hjemler forslaget ingen adgang til at fritage offentlige institutioners forbrug af benzin til andre formål end i registrerede køretøjer. Forbruget, der er relativt beskedent, vil derfor fremover blive beskattet.

Der er sket en præcisering af den gældende bestemmelse vedrørende fritagelse, når energipolitiske, herunder hensynet til miljøet, taler herfor.

Der er endvidere i § 11, stk. 3, foretaget en præcisering af fritagelsen for landbrug, gartneri m.v., af at fritagelsen også gælder for maskinstationer m.v., der udfører markarbejder. Disse virksomheder kan således stadig anvende afgiftsfritaget olie til motordrift. Omvendt vil der fremover ikke kunne gives afgiftsfritagelse for olie m.v., som landmænd anvender til andet arbejde end egentligt landbrugsarbejde. Det er hensigten i medfør af § 11, stk. 6, at give mulighed for at anvende omsætningens fordeling mellem de forskellige aktiviteter som fordelingsnøgle for opgørelsen og forbruget af brændstof.

Endelig kan der ske afgiftsgodtgørelse, når en vare, der allerede er beskattet, leveres til en virksomhed i et andet medlemsland. Dette svarer til praksis i dag.

Til § 13.

Bestemmelsen omhandler bl.a. indførsel fra steder uden for EF's toldområde eller områder, der ikke er omfattet af EF-landenes afgiftsområder. For erhvervsmæssige varemottagere skal afgiften betales efter samme regler som for registrerede varemottagere nævnt i § 4, stk. 3, såfremt importøren ikke er oplagshaver. I andre tilfælde, d.v.s. typisk privatpersoners vareindkøb i udlandet, betales afgiften ved indførsel.

I stk. 4 foreslås det endvidere, at der skal betales afgift af det brændstof, som medtages fra tredjelande i erhvervskøretøjers og specialcontaineres normale tanke ud over 200 liter.

Til §§ 14 og 15.

Paragrafferne indeholder regnskabsbestemmelser. Reglerne svarer til de tilsvarende bestemmelser i gældende love med de korrektioner, der er foretaget som følge af EF-bestemmelserne.

Som noget nyt er det fastsat, at virksomheder, der handler med andre EF-lande, udover regnskab skal føre en særlig fortegnelse eller liste over handel med EF-landene. Fortegnelserne skal efter nærmere bestemmelser indsendes til told- og skattemyndighederne med henblik på kontrol og udveksling af oplysninger med andre EF-lande.

Endvidere foreslås det, at der ved overførsel af varer mellem medlemsstaterne skal udstedes et såkaldt ledsagedokument, som skal følge forsendelsen under transporten. Dette følger af EF's bestemmelser. Dokumentet, der udstedes af afsenderen, skal af modtageren returneres som dokumentation for, at forsendelsen er tilendebragt, og at suspensionsordningen dermed er ophørt. Der skal også udstedes et forenklet ledsagedokument, når varer, der allerede er overgået til forbrug i en medlemsstat, sendes til en erhvervsdrivende m.v. i en anden medlemsstat.

Endelig skal der kunne fremvises dokumentation for, at en forsendelse er anmeldt over for de kompetente myndigheder i modtagerlandet, og at der er stillet sikkerhed for afgiften i de tilfælde, hvor det er påkrævet.

Til §§ 16 – 21.

Paragrafferne indeholder bestemmelser om afregning af afgift. Bestemmelserne er udformet med hensyntagen til de ændringer, der er foretaget som følge af cirkulationsdirektivet.

For betalingen af afgiften gælder, at registrerede oplagshavere og varemottagere skal indbetale afgiften inden udgangen af den måned, der følger efter

den pågældende afgiftsperiode. I modsætning hertil skal andre virksomheders betaling af afgift følge virksomhedens angivelse af varerne, d.v.s. ved modtagelsen af varerne. Det samme gælder for repræsentanter for den udenlandske sælger, og når private erhverver varer i udlandet.

Til §§ 22 – 24.

Paragrafferne indeholder kontrolbestemmelser, herunder bl.a. regler om told- og skattevæsenets almindelige adgang til at foretage eftersyn i virksomhederne. Reglerne svarer til de tilsvarende bestemmelser i de gældende love med de ændringer, der er foretaget som følge af fællesskabsbestemmelserne og den deri forudsatte fri grænsepassage inden for EF's toldområde.

I § 22, stk. 5, foreslås dog, at de statslige told- og skattemyndigheder får hjemmel til at kontrollere erhvervsmæssige varetransporter, herunder også postordresalg.

Som i de gældende benzin- og olieafgiftslove er det i § 24 anført, at skatteministeren kan fastsætte regler om farvning og denaturering af afgiftspligtige varer. De 11 andre EF-lande farver i dag fyringsolie, fordi den enten er afgiftsfri, eller er meget lavt beskattet i forhold til dieselolie. Dette problem får vi nu også her i landet, og regeringen har derfor i sinde at anvende bemyndigelsen til at forlange fyringsolie farvet så snart som muligt.

Til §§ 25 og 26.

Paragrafferne indeholder straffebestemmelser. Straffebestemmelserne svarer – med udvidelse af bestemmelserne til bl.a. også at omfatte de i §§ 14 og 15 nævnte fortegnelser og lister – til de tilsvarende bestemmelser i de energiafgiftslove, som lovforslaget erstatter.

Til §§ 27 – 34.

Bestemmelserne, der omhandler klageadgang, hæftelsesforhold, efteropkrævning, eftergivelse og henstand m.v., svarer til bestemmelserne i de gældende energiafgiftslove med de korrektioner af redaktionel karakter og de ændringer, som tilpasningen til fællesskabsbestemmelserne nødvendiggør.

Hvis det opdages, at der under forsendelsen af en afgiftspligtig vare i Fællesskabet er sket en overtrædelse eller en uregelmæssighed, og det ikke er muligt at fastslå, hvor det uretmæssige forhold er begået, så betragtes det som begået i den medlemsstat, hvor forholdet er konstateret.

Såfremt varen bortkommer – f.eks. ved tyveri – og derfor slet ikke kommer frem til sit bestemmelsessted, og det ikke kan fastslås, hvor og hvornår varen er forsvundet, betragtes det som sket i det land, hvorfra varen blev afsendt.

Den afgift, der i sådanne tilfælde skal betales, udregnes efter den gældende afgiftssats i den pågældende medlemsstat.

Til §§ 35 – 37.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 1993.

Bestemmelserne om afgiftsgodtgørelse for sejlads og maskinstationernes forbrug af motorbrændstof ved markarbejde m.v., foreslås at finde anvendelse fra den 1. oktober 1992, medens forbudet i § 1, stk. 5, mod at anvende f.eks. fyringsolie i biler efter forslaget finder anvendelse fra lovens fremsættelse.

Samtidig hermed foreslås lov om afgift af visse olieprodukter, lov om afgift af gas og lov om afgift af benzin ophævet.